

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/312/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219204628
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7219204628.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka v spore žalobkyne L.. G. M., O.. XX.X.XXXX, M., C. X, Z..Č.. M., G. O. Č.. X, proti žalovanému L.. P. M., O.. XX.X.XXXX, M., C. X, K.astúpeného AK JUDr. Juraj Ferenčík PhD., s.r.o., Krivá 23, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 25C/19/2019-58 z 2.7.2019 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

I.Potvrďuje uznesenie v I., IV. výroku.

II.Odmieta odvolanie v III. výroku.

III.Mení uznesenie v II. výroku tak, že zamietá návrh v časti, že odovzdávajúci je povinný odovzdať doklady k motorovému vozidlu osvedčenie o evidencii - časť II a v prevyšujúcej časti výrok II. potvrďuje.

IV.Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením rozhodol, že strany sporu budú užívať osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Karoq, ev. č. M., č. karosérie Z. tak, že žalovaný ho bude užívať každý párnny týždeň a žalobkyňa každý nepárny týždeň s tým, že začiatok užívania žalovaným sa určuje vždy na 7:00 hod. každý pondelok v párnom týždni a užívanie trvá do 7:00 hod. nasledujúceho pondelka a začiatok užívania žalobkyňou sa určuje vždy na 7:00 hod. každý pondelok v nepárnom týždni a užívanie trvá do 7:00 hod. nasledujúceho pondelka, II. miestom odovzdania a prevzatia predmetného motorového vozidla bude parkovisko nachádzajúce sa pred vchodom do bytového domu na ul. C. X X. M., so spôsobom odovzdania tak, že odovzdávajúci v čase odovzdávania každý pondelok do 7:00 hod. zaparkuje motorové vozidlo na uvedenom mieste a doklady k motorovému vozidlu (osvedčenie o evidencii - časť I, osvedčenie o evidencii - časť II /technický preukaz/, potvrdenie o poistení zodpovednosti) umiestni v byte č.3 na C. H.. Č..X X. M. na viditeľnom mieste na komode na chodbe bytu, III. návrh v prevyšujúcej časti zamietol a IV. Žalobkyni priznáva náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu.

2.V odôvodnení uznesenia o.i. uviedol, čoho sa žalobkyňa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, podaným 23.5.2019 domáhala a ako ho skutkovo a právne odôvodnila, čo uviedol žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu a navrhol návrh zamietnuť, keďže nie sú splnené podmienky na jeho vydanie. Poukázal na podanie žalobkyne z 13.6.2019, ktorým upresnila miesto odovzdania a prevzatia predmetného motorového vozidla. Ďalej súd zistil, že Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20.6.2019 bol spor prikázaný Okresnému súdu Košice I. Citujúc znenie § 324 ods.1,2,3, § 325 ods.1,2 § 328 ods.1, § 329 ods.2, § 330 ods.1,2 CSP, § 144, § 146 ods.1 O. z. konštatoval, že v prejednávanej príhode bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný pred začatím konania a má smerovať k neodkladnej úprave pomerov medzi stranami sporu ako manželmi, ktorí sú v rozvodovom konaní. Nie je sporným, že navrhované neodkladné opatrenie sa má týkať úpravy užívania spoločnej veci - osobného motorového vozidla, ktoré patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Je toho názoru, že žalobkyňa osvedčila, že medzi stranami sporu sú nezhody ohľadne užívania predmetného motorového vozidla, resp. že aj k dnešnému dňu predmetné motorové vozidlo užíva výlučne žalovaný

bez možnosti jeho užívania žalobkyňou, teda osvedčila danosť práva, pretože právo užívať veci v bezpodielovom spoluvlastníctve prislúcha obom manželom spoločne; každý z manželov je úplným vlastníkom spoločnej veci, pričom vlastníctvo jedného manžela je obmedzené rovnakým vlastníctvom druhého manžela. Žalobkyňa tiež osvedčila naliehavosť navrhovanej úpravy, pretože potom, čo jej bolo rozhodnutím Okresného súdu Košice II zverené z manželstva pochádzajúce maloleté dieťa a súčasne upravený styk otca s dieťaťom, potrebuje motorové vozidlo minimálne na prepravu dieťaťa v súvislosti s realizáciou nariadeného styku dieťaťa s otcom (žalovaným). Súd v konaní nezistil žiadne okolnosti, pre ktoré by nebolo možné predmetnému návrhu vyhovieť, pričom okolnosti, na ktoré poukázal zástupca žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení vo veci, považuje za právne irelevantné. Súd tiež pripomína, že požadovaný nárok nie je určovacím návrhom, preto súd podmienku naliehavého právneho záujmu v prejednávanej veci, tak ako to požaduje žalovaný, neskúma. Na základe uvedeného nariadil neodkladné opatrenie tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia, čím vyhovel návrhu v tomto rozsahu (v kontexte tiež s podaním žalobkyne z 13.6.2019, pozn. súdu). K výroku, ktorým návrh v prevyšujúcej časti zamietol, t.j. v časti, v ktorej žalobkyňa požadovala časovo obmedziť neodkladné opatrenie, uviedol, že pre takýto výrok nie je skutkový a právny podklad lebo do dnešného dňa manželstvo strán sporu právne trvá, predmetné motorové vozidlo stále tvorí predmet bezpodielového spoluvlastníctva, preto o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov možno zatiaľ uvažovať iba v hypotetickej rovine. Súd v súlade s § 330 ods.1 CSP a contrario nariadené neodkladné opatrenie časovo neobmedzil. Záverom poznamenal, že podľa § 336 ods.1 CSP neuložil žalobkyni povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (podľa § 146 ods.1 OZ) majúca za to, že predmetným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu. Výrok o náhrade trov tohto konania sa opiera o § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 CSP s tým, že hoci žalobkyňa mala v konaní nepatrný neúspech, patrí jej proti žalovanému náhrada trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov v jej peňažnom vyjadrení bude rozhodnuté samostatným uznesením (§ 262 ods.2 CSP).

3. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný a to voči všetkým výrokom cit. uznesenia, resp. voči celému uzneseniu, ktoré ani nemalo byť vydané, keďže na to nie sú splnené zákonné podmienky. V bode I. vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Košiciach. V bode II. uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nepreskúmateľné a arbitrárne, nakoľko sa súd žiadnym spôsobom nevyporiadal s námietkami, ktoré súdu doručil po podaní návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. V odôvodnení uznesenia sa súd vôbec nevyporiadal s jeho argumentáciou, všetky argumenty obsiahnuté vo vyjadrení z 30.5.2019, ktoré sú vecne rozpísané na štyroch stranách, zhodnotil stroho v ods. 15 odôvodnenia, v časti jednej vety ako „okolnosti, na ktoré poukázal vo svojom písomnom vyjadrení vo veci, považuje za právne irelevantné“. Aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľným, je nutné uviesť, z akého dôvodu sa rozhodujúci orgán s týmito námietkami nestotožňuje, resp. prečo ich považuje za právne irelevantné. Takéto strohé ničím neodôvodnené prijatie záveru o vyjadrení žalovaného napĺňa znaky arbitrárneho rozhodnutia, ktoré nie je možné preskúmať. Má za to, že súd „prvého stupňa“ sa nevyporiadal so žiadnou jeho námietkou, ktoré uviedol vo svojom písomnom vyjadrení, okrem námietky týkajúcej sa „naliehavého právneho záujmu“. Je si vedomý, že slovné spojenie „naliehavý právny záujem“ sa skúma pri určujúcich návrhoch, ale rovnako si je vedomý tej skutočnosti, že súd by mal skúmať podanie podľa jeho obsahu v zmysle § 124 ods.1 CSP. Slovné spojenie vo svojom písomnom podaní dostatočne opisne rozviedol tak, že je z toho zrejmé, že mal namysli naliehavú (v zmysle bezodkladnú) úpravu pomerov strán sporu, čo je jednou z dvoch základných podmienok pre vydanie neodkladného opatrenia (druhým je ohrozenie exekúcie). V tomto kontexte vnímal právny záujem žalujúcej strany, ktorá túto naliehavosť, bezprostrednosť, bezodkladnosť, neodkladnosť, pričom je zrejmé, že ide o synonymá, nepreukázala, aj keď ide o základný atribút na vydanie neodkladného opatrenia. V konečnom dôsledku aj samotný súd v odôvodnení, v bode 15. používa pojem „naliehavosť navrhovanej úpravy“, pričom podľa jeho názoru došlo k jej osvedčeniu, hoci dôvody a námietky poukazujúce na jej absenciu ostali bez povšimnutia. Práve námietky, ktoré uvádzal, že žalobkyňa viacnásobne odmietala odvoz predmetným motorovým vozidlom, či už to bolo na preventívnu prehliadku u všeobecného lekára, alebo na preventívnu prehliadku u zubára a pod. a to s odôvodnením, že si odvoz zabezpečí resp. zabezpečila, poukazyval na tú skutočnosť, že v prejednávanej veci nie je daná naliehavosť (bezodkladnosť) na takejto úprave. On neupiera právo žalujúcej strane na podanie návrhu vo veci, ale inštitút neodkladného opatrenia má jeden základný primárny účel a to bezodkladnú úpravu. Má za to, že tieto skutočnosti žalujúca strana v tomto návrhu nielenže neosvedčila ako to CSP požaduje, ale priamo svojím konaním, na ktoré poukázal vo svojom vyjadrení, znegovala v celom rozsahu, keďže pred podaním návrhu, ako aj po podaní návrhu sústavne odmietala ponúknuté užívanie auta. Nie je tak pravdou, že by nemohla spoločnú vec užívať aj žalobkyňa, ako uvádza súd v ods.

15. Ak súd poukazuje na to, že auto je stále predmetom BSM, tak poukazuje na to, že strany sporu sú stále manželmi a osobné motorové vozidlo môže viesť vždy len jedna osoba. To znamená, že ak žalobkyňa mala potrebu alebo bola v situácii, kde potrebovala užívať motorové vozidlo, má zmysel nariadiť neodkladné opatrenie v tomto smere snád len za situácie, že žalovaný preukázateľne odmietal túto jej potrebu prostredníctvom motorového vozidla splniť. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza resp. odkazuje na používanie dopravných prostriedkov MHD, čo však v podanom návrhu absentovalo. Možno sa len domnievať, že žalobkyňa po oboznámení sa s jeho vyjadrením z 30.5.2019, tendenčne a účelovo neskôr predložila vo svojom podaní z 13.6.2019 ďalšie doklady svedčiacie v jej prospech, získané však taktiež účelovo a tendenčne. Keďže s týmto podaním a jeho obsahom nie je oboznámený, môže len vysloviť presvedčenie, že prípadné predložené doklady o cestovaní MHD sú z obdobia až po podaní návrhu na neodkladné opatrenie, keďže neboli predložené spolu s návrhom. Takéto konanie zo strany žalobkyne by bolo zjavne účelovým. Pokiaľ však žalobkyňa žiadne doklady o cestovaní MHD nepredložila, súd nemohol vydať rozhodnutie len na základe jej jednostranného tvrdenia. Rovnako tak odvolávanie sa žalobkyne na použitie taxi služby je v tomto smere irelevantné, nakoľko sa jedná v danom prípade o raritné, priam účelové konanie žalobkyne, kde cestu taxislužbou „žalovaná“ využila presne dvakrát do podania návrhu na neodkladné opatrenie. Ďalším dôvodením súdu je, že žalobkyňa má povinnosť vozit' dieťa na adresu jeho trvalého pobytu v zmysle neodkladného opatrenia určujúceho styk s maloletým. Súd však vôbec nezohľadnil skutočnosť, že v tých istých dňoch má rovnakú povinnosť aj on, dieťa dopraviť na adresu aktuálneho pobytu matky (žalobkyne). Ak tento dôvod bol podkladom na vydanie napadnutého uznesenia, nie je z odôvodnenia vôbec jasné, ako sa súd vysporiadal s povinnosťou jeho prepravy, ako otca pri návrate zo styku. Takýmto rozhodnutím, aké vydal súd, minimálne v štyroch prípadoch uprel mu užívanie motorového vozidla, čo je v rozpore so záujmom maloletého, ale aj základným logickým uvažovaním. Zároveň aj v tomto prípade platí, že rozhodnutie dočasnej osobnej starostlivosti bolo vydané až po podaní návrhu na vydanie napadnutého neodkladného opatrenia. Práve na tieto skutočnosti poukazoval vo svojom písomnom vyjadrení, pričom argumentoval presne tým, že inštitút neodkladného opatrenia v tomto prípade nemá zmysel, keďže žalobkyňa sa nachádza v nehnuteľnosti na základe vlastného rozhodnutia, ktorej majiteľ (otec) jej vie bez akýchkoľvek problémov poskytnúť auto do užívania, čím má zabezpečenú starostlivosť a odvozy či už maloletého alebo aj seba. Rovnako poukázal vo svojom písomnom vyjadrení aj na tú skutočnosť, že maloletý je celé dni doma a trávi čas so svojou starou matkou. S týmito skutočnosťami sa konajúci súd absolútne nevyporiadal. Zároveň napadol procesný postup konajúceho súdu aj v tom, že žiadnym spôsobom sa nevyporiadal s niekoľkonásobnou zmenou petitu neodkladného opatrenia, ktorá bola vyvolaná aj jeho písomným vyjadrením vo vzťahu napr. k nevykonateľnosti takéhoto rozhodnutia, keďže by zaväzoval obe strany k protiprávnemu konaniu. Túto skutočnosť konajúci súd zrejme v chvate a rýchlom procesnom rozhodnutí opomenul a žiadnym spôsobom sa s touto skutočnosťou nevyporiadal, pričom takúto zmenu petitu, ktorá preukázateľne nastala po jeho vyjadrení, možno vnímať ako nový návrh. Ďalej namieta nevykonateľnosť takto podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a to v prípade, že na parkovisku na ulici C. X nebude v určenom čase voľné parkovacie miesto, čo je pomerne častým javom v predmetnej lokalite. Zároveň súdu nebolo potrebné riešiť množstvo PHM v motorovom vozidle v čase odovzdania, pričom aj tu môže dôjsť k zmareniu pokojného a riadneho užívania OMV v prípade, že jedna zo strany sporu odovzdá osobné motorové vozidlo s takmer nulovým množstvom PHM. Všetky tieto skutočnosti podľa názoru jeho mali byť predmetom dokazovania v rámci riadneho návrhu vo veci, čo absolútne nedôvodne súd „prvého stupňa“ uzavrel, že nie je potrebné nakoľko auto patrí do BSM, BSM trvá a preto toto neodkladné opatrenie časovo neobmedzil. Výroky I. a II. v cit. uznesení, ktoré napáda týmto odvolaním, sú nesprávne, resp. neúplné, keďže súd mal vyhovieť návrhu v časti časového obmedzenia takéhoto užívania. V žiadnom výroku sa neuvádza, do kedy má takáto „dočasná“ úprava trvať, preto takto vydané neodkladné opatrenie ostane v platnosti aj po rozvode manželstva, ba čo viac, aj po vyporiadaní BSM. Takéto rozhodnutie, ktoré nie je žiadnym spôsobom limitované, je nevykonateľné, resp. platí navždy, a to aj pre prípad, že by vozidlo bolo odpredané tretej osobe, keďže nejestvuje žiadne časové obmedzenie. Nedostatočné odôvodnenie súdnych rozhodnutí zakladá zásah do práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods.1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru a nepreskúmateľnosť rozhodnutia treba považovať za porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, čo naplňuje znaky odňatia možnosti konať pred súdom" (5 Obdo 32/2013) alebo "nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov rozhodnutia predstavuje závažné procesné pochybenie súdu spočívajúce v odňatí možnosti konať pred súdom" (4 MCdo 6/2013, podobne aj 2 MCdo 24/2012, 7 Cdo 69//2013, 2 Cdo 11/2010, zo starších napr. 2 Cdo 170/2005). K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry

Európskeho súdu pre ľudské práva, judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 z 12.5.2004, III. ÚS 209/04 z 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 z 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 z 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 z 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12.6.2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď. Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolností každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojoľnosti). Ako uvádza uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15.7.2010, sp. zn. 5 Cdo 106/2010, právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Má za to, že súd predčasne a nesprávne vydal neodkladné opatrenie, ktorým vyhovel návrhu. Konanie v rámci ktorého sa nevyporiadal s navrhovanými dôkazmi žiadnym spôsobom, stroho ich označil za „právne irelevantné“ má takú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd opakovane porušil jeho právo na súdnu ochranu a to tým, že mu týmto rozhodnutím a neuložením žalobkyni povinnosť podať návrh vo veci samej uprel právo preukázať nedôvodnosť takéhoto návrhu. Súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. ak ich aj vykonal, v odôvodnení tieto skutočnosti opomenul a tak zrejme dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Môže sa len domnievať, či tieto dôkazy navrhnuté a predložené vo vyjadrení z 30.5.2019 súd vykonal, keďže reálne tento proces nie je obsiahnutý v odôvodnení rozhodnutia. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, kedy arbitrárne rozhodol, že išlo o potrebu „neodkladnej úpravy pomerov“, rovnako tak len na základe tvrdení v návrhu mal za preukázané, že vozidlo užíva „výlučne žalovaný bez možnosti jeho užívania žalobkyňou“. Súd pri posudzovaní zmien a doplnení petitu žalobkyňou po podanom návrhu mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd „prvého stupňa“ kvázi meritórne rozhodol a to len na základe osvedčených skutočností (ktorých osvedčenie namieta a spochybňuje) a odmietol (bez odôvodnenia) námietku žalovaného na riadne konanie vo veci. Z vyššie uvedených dôvodov a predložených dôkazov preto žiada, aby odvolací súd vyhodnotil najprv námietku zaujatosti a následne, po postúpení veci inému súdu, na tieto argumenty pri rozhodovaní o odvolaní prihliadal, a po vyhodnotení dokazovania vydal rozhodnutie, ktorým zruší uznesenie 25C/19/2019 z 2.7.2019, resp. zmení toto rozhodnutie tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietla.

4. Žalovaný doplnil odvolanie podaním doručeným 31.7.2019 (č. I. 93-94).

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadriala žalobkyňa (č. I. 108-110), ktorá o. i. k vnesenej námietke zaujatosti pripojila kópiu uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Nc 3/2019 z 9.7.2019, ktorým rozhodol o nevylúčení sudcov KS KE z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na KS KE pod sp. zn. 7CoP/100/2019. K odvolacej argumentácii žalovaného uviedla, že rozhodnutie súdu „prvého stupňa“ považuje za správne, riadne odôvodnené a vydané v súlade so zákonom. Rovnako, ako súd „prvého stupňa“, považuje námietky žalovaného uvedené vo vyjadrení k návrhu za právne irelevantné v plnom rozsahu (taktiež aj jeho odvolacie námietky). Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že jej dvakrát ponúkol odvoz predmetným spoločným OMV pri potrebe lekárskeho vyšetrenia syna, čo odmietla. Motivácia „žalobcu“, ktorý jej predmetnú ponuku na odvoz zaslal formou SMS, je úplne jasná. Svoju ochotu o nožnej dohode pri užívaní potreboval deklarovať konkrétne do tohto súdneho konania. O priateľskom charaktere našich vzájomných vzťahov a úprimnej ochote žalovaného dohodnúť sa svedčí najmä to, že sa od marca tohto roku nachádzajú so žalovaným v rozvodovom konaní a okrem toho prebieha medzi nimi na OS KE II a OS KE I ďalších 6 súdnych konaní. V zmysle uvedeného je veľmi úsmevný spôsob, akým žalovaný prezentuje svoju ochotu dohodnúť sa. V tomto smere poukázala na listinné dôkazy priložené k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia (komunikácia medzi mnou a právnym zástupcom žalovaného). Rovnako neobstojí argumentácia „žalobcu“ o arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia spočívajúca v tom, že súd „prvého stupňa“ len na základe tvrdení v návrhu mal za preukázané, že vozidlo užíva „výlučne žalovaný bez možnosti jeho užívania žalobkyňou“. Práve z ňou pripojenej emailovej komunikácie vyplýva, že žalovaný jej odmieta umožniť užívanie OMV a tvrdí, že ho bude užívať výlučne on sám. Je potrebné uviesť, že OMV je predmetom BSM, a teda obaja manželia majú rovnaké práva a povinnosti pri jeho užívaní. Rovnako ako žalovaný spláca, polovicu úveru, ktorý bol čerpaný zo SLSP za účelom kúpy OMV, ako aj polovicu sumy zákonného a havarijného poistenia. K námietke žalovaného

o skutočnosti, že jej otec je vlastníkom iného OMV, ktoré má podľa žalovaného využívať pre svoje potreby a potreby dieťaťa (ktoré jej je zverené do osobnej starostlivosti na čas do rozvodu) uviedla, že žalovaný má k dispozícii niekoľko OMV - dve OMV svojho brata, ako aj OMV svojej partnerky. Okrem toho, odvoz žalovaného po stykoch s maloletým mu v nepárnych týždňoch zabezpečuje osobne aj jeho právny zástupca. Žalovaný ďalej uvádza, že maloletý je celé dni doma a trávi čas so svojou starou matkou. K tomuto tvrdeniu uviedla, že maloletý je od 17.6.2019 prijatý do Súkromnej športovej materskej školy na Alejovej ulici v Košiciach (Rozhodnutie č. 24/2019 z 14.6.2019 v prílohe). Syn chodí do škôlky denne na niekoľko hodín, pričom mu zabezpečuje prepravu z miesta ul. G. O. O. R.Ú. ulicu a späť. O uvedenej skutočnosti musí mať žalovaný vedomosť, nakoľko už viacerými podaniami apeloval na škôlku, aj iné inštitúcie, aby bol ich syn zo škôlky vyradený. K námietke o viacnásobnej zmene petitu uviedla, že petit zmenila podaním z 31.5.2019, nakoľko v návrhu bola chyba v písaní (konkrétne v EVČ). Druhú zmenu petitu urobila podaním z 13.6.2019 a to z dôvodu, že podľa názoru žalovaného (ktorý opakovane prezentuje aj v podanom odvolaní), sa OMV nesmie odovzdávať na parkovacom mieste, ktoré pre neho nie je vyhradené. So žalovaným niekoľko rokov užívali nimi platené vyhradené parkovacie miesto, kde k dnešnému dňu nebola vykonaná zmena na tabuli označujúcej EVČ predchádzajúceho vozidla. Na základe uvedeného, hoci naďalej majú predmetné vyhradené parkovacie miesto v užívaní, zmenila miesto odovzdávania a prevzatia OMV na parkovisko nachádzajúce sa pred obytným domom C. X. Uvedená námietka žalovaného sa javí ako nepochopiteľná, nakoľko žalovaný počas párnych týždňov kedy má vozidlo v užívaní (odo dňa vykonateľnosti „prvostupňového“ rozhodnutia) naďalej „protiprávne“ využíva predmetné vyhradené parkovacie miesto na dennej báze. K námietke o nevykonateľnosti rozhodnutia kvôli nevyriešenej otázke množstva PHL vo vozidle, hoci sa jedná o právne bezvýznamný argument vo vzťahu k predmetu sporu, uviedla, že sama žalovanému SMS správou z 21.7.2019 navrhla spôsob využívania OMV v tomto smere - a to tak, že odovzdávajúca strana sporu odovzdá OMV vždy s plnou nádržou. Pred prvým odovzdaním vozidla žalovanému naplnila nádrž doplna, a odvtedy tento systém dodržiujú zatiaľ obidve strany sporu. Má za to, že siahodlhé opisovanie absencie naliehavého právneho záujmu žalovaným je v tomto prípade právne irelevantné s cieľom vnieť do veci chaos a prinavrátiť stav, ktorý trval tri mesiace, počas ktorých mal spoločné OMV v držbe výlučne žalovaný. Je toho názoru, že súd „prvého stupňa“ otázku naliehavého právneho záujmu posúdil správne. Odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu „prvého stupňa“ navrhla potvrdiť ako zákonné a vecne správne.

6. Odvolací súd pred rozhodnutím o odvolaní žalovaného sa zaoberal vznesenou námietkou zaujatosti voči všetkým sudcom odvolacieho súdu. Vec napadla náhodným výberom do senátu 5 Co, ktorého členovia (okrem JUDr. Moniky Géciovej, PhD.) sa necítili byť vo veci zaujatí a spolu so svojimi vyjadreniami predložili na posúdenie ich nezaujatosti NS SR, ktorý uznesením 7Nc 2/2019 rozhodol, že sudcovia Krajského súdu v Košiciach, JUDr. Andrej Šalata, JUDr. Slavka Zborovjanová a JUDr. Ján Slebodník nie sú vylúčení z prednávania a rozhodovania sporu a sudkyňa Krajského súdu v Košiciach, JUDr. Monika Géciová, PhD. je vylúčená z prednávania a rozhodovania sporu.

7. Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

8. Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

9. Napadnuté uznesenie bolo žalovanému doručené 4.7.2019 (č. l. 65), preto lehota na podanie odvolania bola do 19.7.2019. Žalovaný doplnenie odvolania podal na súd 31.7.2019, teda zjavne po uplynutí lehoty na podanie odvolania, preto odvolací súd na toto podanie neprihliadal.

10. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a uznesenie vo výrokoch I., IV. ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

11. Odvolanie žalovaného vo výroku III. odvolací súd odmietol podľa § 386 písm. b) CSP a v časti II. výroku zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP zmenil tak, že zamietol návrh v časti, že odovzdávajúci je povinný odovzdať doklady k motorovému vozidlu osvedčenie o evidencii - časť II a v prevyšujúcej časti výrok II potvrdil.

12. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

13. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

14. Žalovaný podal odvolanie voči výroku, ktorým súd zamietol návrh žalobkyne na časové obmedzenie nariadeného neodkladného opatrenia. Týmto výrokom žalovaný nie je nijako obmedzovaný na svojich právach a nie sú mu nim ukladané žiadne povinnosti. Nemožno hodnotiť, že tento výrok je v neprospech

žalovaného teda, že je stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Preto do úvahy neprichádza iný postup ako v tejto časti odvolanie odmietnuť.

15. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

16. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

17. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

19. Podľa § 236 CSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

20. Napadnuté uznesenie zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2, § 236 CSP a zásadám súdnej praxe, je preskúmateľné a riadne odôvodnené.

21. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zák. normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

22. Skutočnosti uvedené v odvolaní nedávajú podklad pre záver, že súd svojim procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva do takej miery, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

23. Uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

25. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu

skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

26. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

27. Súd pri rozhodovaní vo výrokoch I. a IV. a v časti potvrdeného výroku II. použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu. Pri rozhodovaní v časti výroku II., ktorú odvolací súd zmenil tak, že v tejto časti návrh zamietol, súd nepoužil správny právny predpis v dôsledku čoho nerozhodol správne o právach a povinnostiach strán sporu.

28. Podľa § 39 ods.6 zák. č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke vodič vozidla, ktoré podlieha prihláseniu do evidencie vozidiel, je povinný mať osvedčenie o evidencii časť I pri vedení vozidla vždy pri sebe; to neplatí pri prevádzke vozidla v cestnej premávke na území Slovenskej republiky najviac do 30 dní odo dňa vydania osvedčenia o evidencii časti II, keď je oprávnený mať pri sebe osvedčenie o evidencii časť II. Po doručení osvedčenia o evidencii časti I vodič vozidla počas vedenia vozidla v cestnej premávke nesmie mať pri sebe osvedčenie o evidencii časť II, pričom sa osvedčenie o evidencii časť II považuje za neplatné na vedenie vozidla, ak sa ním vodič vozidla pri vedení vozidla preukáže po 30 dňoch odo dňa jeho vydania; to neplatí, ak nastanú okolnosti ustanovené osobitnými predpismi.

29. Z citácie zák. ust. výslovne vyplýva, že po doručení osvedčenia o evidencii časti I vodič vozidla počas vedenia vozidla v cestnej premávke nesmie mať pri sebe osvedčenie o evidencii časť II, preto ako súd rozhodol, že tento doklad je potrebné odovzdať s ostatnými dokladmi k vozidlu rozhodol v rozpore so zákonom a odvolací súd uvedené pochybenie napravil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol.

30. K ostatným námietkam žalovaného uvedeným v odvolaní, odvolací súd uvádza, že naliehavosť resp. potreba bezodkladnej úpravy vyplýva z tvrdení uvádzaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď žalobkyňa tvrdí, že počas trvania manželstva nadobudli do BSM motorové vozidlo, ktoré ona neužíva a užíva ho sám žalovaný. Žalovaný toto tvrdenie žiadnym spôsobom nevyvrátil, preto možno uzavrieť, že žalobkyňa nemôže užívať motorové vozidlo ako jeho bezpodielová spoluvlastníčka, teda existuje nevyhnutná potreba tento stav upraviť. Odvolacím súdom sa v celom rozsahu stotožňuje s 15 bodom odôvodnenia napadnutého uznesenia. Tvrdenia žalovaného, že žalobkyňa sa sama odstáhovala do nehnuteľností svojho otca, že chcel žalobkyňu odniesť so synom k lekárovi, že otec žalobkyne má motorové vozidlo, resp. že ich syn sa cez deň zdržiava u matky žalobkyne sú úplne irelevantné, lebo so samotným faktom, že žalobkyňa neužíva svoje vlastníctvo nijako nesúvisia. Žalobkyňa v súlade s § 144 O. z. (jeho znenie citované v napadnutom uznesení) je oprávnená spoločné vlastníctvo užívať v rovnakom rozsahu ako žalovaný, pričom nie je potrebný k tomu jeho osobitný súhlas a nemusí existovať ani dôvod resp. situácia, ktorá by odôvodňovala potrebu užívania motorového vozidla. Rovnako nedôvodná je obrana žalovaného, že súd sa nevysporiadal s povinnosťou jeho prepravy, ako otca pri návrate zo styku, lebo nemal prečo sa s týmto vysporiadať a je len na ňom ako túto situáciu vyrieši, čo platí aj v prípade doručovania syna matke. Možno uzavrieť, že neexistuje žiaden relevantný dôvod, prečo spoločné vlastníctvo by mal výlučne užívať žalovaný.

31. Ďalšia námietka žalovaného, že rozhodnutie je nevykonateľné, v prípade ak na parkovisku nebude miesto, je len vyfabulovaná situácia, ktorá nemusí nastať. Súd v svojom rozhodnutí môže vychádzať len z návrhu, pričom je zrejmé, že ten nemôže pokryť rozmanitosť bežných situácií, ktoré sa môžu vyskytnúť a je len na vzájomnej tolerancii a dohode strán prispôsobiť sa čo najbližšie nariadenému rozhodnutiu.

Uvedené platí aj pre zabezpečenie vozidla pohonnými hmotami, kedy pri odovzdaní vozidla je bežné odovzdať ho v stave, v akom bolo prevzaté a keďže žalobkyňa takýto návrh nepodala, nepovažovala za potrebné to upravovať.

32.Záverom odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, pričom pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný ani formálny postup predpísaný pre dokazovanie. Neznamená to však, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdenia žalobkyne bez toho, aby bola osvedčená pravdepodobnosť nároku a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Zásah do práv neodkladným opatrením dotknutej strany musí byť primeraný osvedčenému porušeniu (ohrozeniu) práv a právom chránených záujmov, takisto primeraná musí byť aj prípadná ujma, ktorá vznikne z neodkladného opatrenia dotknutej strane.

33.Z vyššie uvedeného vyplýva, že na konanie a rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné aplikovať všetky zásady kontradiktórneho konania, ktoré sú typické pre sporové konanie (konanie vo veci samej), čo je dané tým, že uvedeným inštitútom sa má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dokazovanie vychádza iba z listín predložených žalobcom, ktorými dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. 34.V prejednávanom spore žalobkyňa osvedčila naliehavosť potreby upraviť vzťahy medzi stranami sporu, ako aj vzťah k motorovému vozidlu. Je potrebné zdôrazniť, že predmetné motorové vozidlo sa skutočne nachádza vo sfére dispozície žalovaného, ktorému neodkladným opatrením nevznikne žiadna ujma. V prípade, ak dôjde k zmene pomerov a odpadnú dôvody, za ktorých bolo neodkladné opatrenie nariadené (motorové vozidlo bude prevedené na tretiu osobu, vyporiada sa BSM) CSP takúto situáciu rieši samostatným ustanovením.

31.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.